

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Тополовград, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ТОПОЛОВГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Ив. Семерджиева

при участието на секретаря К.П.П.
като разгледа докладваното от Милена Ив. Семерджиева Административно
наказателно дело № 20222320200089 по описа за 2022 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на К. С. А. от гр.П. против НП №
1677/10.12.2021 г. на Директора на РДГ-гр.Кърджали.

Жалбоподателят твърди, че издаденото НП, с което са му наложени
наказания по ЗЛОД е незаконосъобразно и необосновано, постановено при
неизяснена фактическа обстановка и издадено при съществено нарушение на
процесуалните правила. В жалбата се твърди, че действията на АНО не са
били всестранны и пълни, не е изпълнил задължението си за служебна
активност при изясняване на случая и не е предприел необходимите мерки за
това, фактическите обстоятелства не са изяснени в детайли, всестранны, и с
нужната задълбоченост. Твърди, че са допуснати съществени процесуални
нарушения, ограничаващи правото му на защита, както в акта, така и в
наказателното постановление. В НП се посочва чл.84 ал.1 и чл.83м от ЗЛОД
като основание, на които се налагат глобите, след което е въведен чл.91 от
ЗЛОД като основание за лишаването от правото да ловува за срок от три
години и твърди, че в този текст не е предвидена санкцията лишаване от
право да ловува за срок от три години. Твърди, че наказващият орган не е

извършил преценка за съответствие на стойността на вещите с характера и тежестта на административното нарушение, т.е. нарушен е чл.20, ал.4 от ЗАНН по отношение на отнемането на вещите. Освен това счита, че е нарушена разпоредбата на чл.43 ал.3 т.1 ЗЛОД, с която е дадено определение на понятието „ловуване“, като твърди, че за да е налице ловуване движението или престоят на дееца трябва да е извън населеното място и според него именно в тази част липсват категорични доказателства, които да потвърдят обвинителната теза. В жалбата се твърди, че не е описано достатъчно ясно и мястото на извършване на нарушението. Твърди се, че вмененото нарушение не е описано ясно, пълно, не са описани и обстоятелствата при които е извършено, както и не са посочени точно конкретните разпоредби на закона, които са нарушени виновно от лицето и поради това издадения АУАН и НП страда от пороци ограничаващи съществено правото на защита на наказаното лице, като се твърди, че са нарушени съществени разпоредби на ЗАНН, а именно чл.42 и чл.57 относно съдържанието на издадените АУАН и НП.

Поради което претендира да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно и необосновано обжалваното НП и да се присъдят направените разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа изцяло от процесуалния представител на жалбоподателя и последния по същество в с.з. излага подробни мотиви и претендира уважаването на жалбата със законните последици.

Ответникът по жалбата не изпраща представител в с.з., но в писмено становище подадено от процесуалния представител твърди, че жалбата е неоснователна, че обжалваното НП е напълно законосъобразно и обосновано и претендира за неговото потвърждаване изцяло, като се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Видно от докладна записка с рег.№ 358р-13106/20.11.2021 г., изходяща от Н. М. К. – Началник „КП“ при РУ – Тополовград на 20.11.2021 г., около 19:45 часа, въз основа на получено разпореждане от Началника на РУ – Тополовград да се извърши проверка и контролни действия върху автомобил с рег.№ ***** за който са постъпили данни, че осъществява или е

съпричастен към извършен незаконен лов в района на Общински път, водещ към поделение „Вишеград“, е била сформирана група за проверка в състав: свидетеля К., св.И. Т., св.В. В. и св.Д. А., всички служители на РУ – Тополовград. Групата е тръгнала със служебен автомобил в посока към поделението. В района на вилната зона на град Тополовград, по пътя за Вишеград, полицейските служители са спрели за проверка чрез светлинен и звуков сигнал и са установили въпросния автомобил, марка „*****“, с посочения по-горе номер. В автомобила са пътували три лица, от които собственика и водача на автомобила Н. Т. В. от гр.Г.; Н. Т. Ч. от гр.Т. – пътник на предната седалка и К. С. А. от гр.П., който е пътувал на задната седалка на автомобила. В краката на А. е била поставена ловна нарезна карабина, с поставена оптика за нощно виждане, без боеприпаси и незаредена. На седалката до А. е бил открит специализиран уред – бинокъл за нощно виждане. В момента на проверката лицата са обяснили, че са законни ловци, през деня са били на лов и понеже са изгубили ловно куче са тръгнали да го търсят. След което лицата и автомобила са били съпроводени до РУ – Тополовград за извършване на задълбочена и последователна проверка относно установяване на пълни данни за оръжието, причините за пребиваване в местността, разрешителния режим и т.н. В сградата на РУ – Тополовград са били снети писмени обяснения от лицата и е извършена полицейска проверка на автомобила по ЗМВР. При тази проверка не са били открити прострелян дивеч, месо или други части от животни, но между седалките в автомобила е бил намерен пълнител за ловна карабина с поставени в него 3 броя боеприпаси, кал. 308 Win, с надпис Sako, за което е съставен протокол за проверка на лични вещи на лицата във въпросното МПС от служителя С.. Също така, при проверката на автомобила е била открита и още една ловна пушка, която е била поставена в калъф, незаредена, без боеприпаси, но без заключващо устройство на спусковия механизъм, за която е било установено, че е на лицето Н. Т. В., за което му е съставен АУАН в последствие/видно от докладна записка от 30.11.2021 г. на Н.Г./.

Относно намерените оръжия, след като е бил повикан полицейския служител в служба КОС – свидетеля Н. Г. е била извършена проверка в аспект сравняване на регистрационните номера на оръжията намерени в автомобила с разрешителните на лицата и се установило, че жалбоподателя притежава валидно разрешително за носене и съхранение на оръжие в което са вписани

откритите в автомобила ловна карабина и монтираните на нея супресор и нощен прибор. Установени са марката и регистрационните номера на оръжието и приспособленията и с протокол за приемане на ОБВВПИ от 20.11.2021 г., приложен към преписката, последните са предадени от актосъставителя на полицейския служител Н. Г.. Видно от този протокол предадените ОБВВПИ са както следва: 1. Един бр. ловна карабина марка „Bergara“, калибър 308 Win с № ES *****; 2. Един бр. супресор марка „Hausken“ калибър 30 с № *****; 3. Един бр. нощен прибор „Pulsar“ с № 9024518; 4. Един бр. пълнител с поставени в него боеприпаси 3 бр., кал. 308 Win, с надпис Sako, като за последния е установено, че е за ловната карабина намерена в автомобила в краката на жалбоподателя.

Междувременно за случая е било уведомено ръководството на РДГ-Кърджали за вземане на отношение и техни служители – актосъставителя Ч. Р. С. и свидетеля З. М. С. са пристигнали на място в сградата на РУ – Тополовград. След запознаване със случая и на основание съставена докладна записка от служител на РУ – Тополовград с № 358р-13106/20.11.2021 г., в 23:00 часа е бил съставен Констативен протокол № 125013/20.11.2021 г. от свидетеля З. М. С. – служител на РДГ-Кърджали в който е описано, че служителите на полицията са спрели за проверка цитирания по-горе автомобил по пътя от гр.Т. за Вишеград, като са посочени GPS координати изтеглени от Google maps и са констатирани, че лицето К. А. ловува с извадено от калъфа и сглобено оръжие със супресор, като е описана марката, калибъра и с монтирано приспособление за нощно виждане и след претърсване на автомобила е открит пълнител за ловна карабина, с поставени в него 3 броя боеприпаси със същия калибър, като лицето не е представило писмено разрешително. Във връзка с тези констатации в констативния протокол са дадени препоръки да бъде съставен АУАН по ЗЛОД. Протоколът е съставен в присъствието на Ч. Р. С. – служител на РДГ-Кърджали и на лицето А., като всички те са подписали този протокол заедно със съставилия го.

След което на същата дата в 23:50 часа е съставен АУАН № 095732 от Ч. Р. С. за това, че при проверка на автомобил „*****“ с № *****, с GPS координати 42.071229, 26331217, изтеглени от Google maps е установено, че лицето А. ловува с извадено от калъф и сглобено оръжие „Bergara“ с № ES

***** с монтирано приспособление за нощна стрелба „Pulsar 9024518“ без писмено разрешително. За място на извършване на нарушението е описано: „по пътя от Тополовград за Вишеград“. Дата и час на откриване на нарушението – 20.11.2021 г., 20:48 часа. За законни разпоредби, които са нарушени актосъставителя е посочил чл.57 ал.1, чл.43, ал.3 т.1, чл.65, ал.9 от ЗЛОД. Като свидетел в акта е записан З. М. С. от гр.Кърджали, без да е посочено качеството на този свидетел. Със съставянето на акта са задържани и описани в т.8 ловната карабина, супресор, който не е посочен в т.1 при описанието на нарушението и нощен прибор „Pulsar 9024518“, както и пълнител с 3 броя боеприпаси, калибър 308. Акта е подписан от актосъставителя, свидетеля и нарушителя и е бил връчен на нарушителя срещу подпис. Във графата възражение последния е записал „не съм съгласен с написаното, оръжието не е имало калъф поради скъсване и не е било окомплектовано“.

В законоустановения срок жалбоподателят К. С. А., чрез пълномощник – адв. К. е подал писмено възражение против съставения му акт с вх.№ 6572/24.11.2021 г. В него оспорва изцяло вмененото му нарушение и посочва конкретните материалноправни и процесуални норми които са нарушени. Към това възражение жалбоподателя е приложил справка до Директора на РДГ-Кърджали, разрешително за групов лов от 20.11.2021 г., фактура за закупен уред Pulsar Trail LRF XP50Weaver QD112 със сериен номер 9024518, както и два броя адресни карти за записване в хотел.

На 10.12.2021 г., въз основа на съставения АУАН, Директорът на РДГ – Кърджали е издал НП № 1677 против жалбоподателя А. за това, че на 20.11.2021 г. по пътя от град Тополовград за Вишеград, при проверка на автомобил „*****“ с № *****, с GPS координати 42.071229, 26331217, изтеглени от Google maps е установено, че лицето А. ловува с извадено от калъфа и сглобено оръжие „Bercada/B 14 калибър 308 WIKNES 61-06-003982-20, супресор марка „Hausen кал. 30 N0311593/EV1255959-S пр 191092487 с монтирано приспособление за нощна стрелба марка „Pulsar 9024518“ без писмено разрешително.

С това си деяние виновно е нарушил чл.57 ал.1, чл.43 ал.3 т.1 и чл.65 ал.9 от ЗЛОД и на основание чл.84 ал.1 и чл.83м от ЗЛОД, и чл.53 ал.1 и 2 от ЗАНН на жалбоподателя А. са наложени следните административни

наказания: глоба по чл.84 ал.1 от ЗЛОД в размер на 50 лв.; глоба по чл.83м от ЗЛОД в размер на 200 лева и лишаване от право да ловува за срок от три години на основание чл.91 ал.1 от ЗЛОД.

Вещите средство на нарушението описани по-горе в НП и автомобил с рег.№ ***** на основание чл.95 ал.1 и 2 от ЗЛОД са отнети в полза на държавата. НП е било връчено на жалбоподателя с обратна разписка на 17.12.2021 г. и жалбата е подадена и входирана в РДГ-Кърджали на 23.12.2021 г.

По делото е приложена преписка на РП-Ямбол, ведно с административната преписка по случая съдържаща докладни записки на полицейските служители и писмени обяснения от лицата, от която е видно, че е налице отказ да се образува досъдебно производство, постановен с Постановление от 06.12.2021 г. на РП-Ямбол.

По делото са разпитани: актосъставителя С., свидетеля С. присъствал /както твърди в съдебно заседание /при съставяне на акта и изготвил Констативния протокол и полицейските служители присъствали при установяване на вмененото нарушение – К., Т., В. и А. и полицейския служител Г. който не е присъствал при установяване на нарушението, но е извършил проверка на оръжията и документацията за тях като полицейски служител в служба „КОС“ при РУ – Тополовград. Всички свидетели посочват подробно обстоятелствата при които е установено нарушението и действията които са извършени във връзка с неговото разследване.

Съдът установи, че съществуват единствено противоречия относно установяване мястото на което е бил спрян процесния автомобил и неговата посока на движение. Всички полицейски служители включени в състава на групата за проверка посочват, че автомобила се е движил в посока от Вишеград към гр.Т., докато полицейския автомобил с който те са отишли на мястото се е движил в обратната посока от гр.Т. към Вишеград. Същевременно обаче в АУАН и НП е посочено, че посоката на движение на спрения автомобил е по пътя от Тополовград за Вишеград. Освен това, между показанията на полицейските служители включени в групата съществуват противоречия относно установяването на GPS координатите, записани в АУАН и НП. Никой от тези свидетели присъствали на мястото на проверката не посочва, че по някакъв начин са били установени GPS координатите,

напротив, всички те посочват, че не са установявали такива. Свидетеля К. посочва относно това обстоятелство: „мястото е установено от наш служител и е записано в документите, но не съм го направил аз“.... „не съм установявал GPS координати“/стр.6 протокол от с.з. от 09.11.2022 г./ Свидетеля Т. посочва в показанията си, че групата е отишла със „служебния автомобил Ланд Роувър, който е оборудван с Джи Пи Ес уред“..... „нямам спомен да съм правил проверка с Джи Пи Ес координатите на това място“/стр.7 от протокол от с.з. от 09.11.2022 г./ Свидетеля В. посочва „тръгнахме със служебния автомобил, но неznam дали имаше Джи Пи Ес устройство“.... „не мога да кажа за Джи Пи Ес координати кой ги е установил, аз не съм“/стр.8 от протокол от с.з. от 09.11.2022 г./ Свидетеля А. посочва „тръгнахме със служебния автомобил, който няма Джи Пи Ес устройство“...., „Джи Пи Ес координати не съм установявал и неznam кой ги установи“/стр.9 от протокол от с.з. от 09.11.2022 г./ Свидетеля Г., който не е присъствал по време на проверката посочва „Джи Пи Ес координатите ги взех от колегите, от докладната записка на Началника на групата“... „и аз ги записах в моята записка. От акта на колегите от РДГ мисля, че беше записано Джи Пи Ес координатите и аз от там ги видях. Незнам как са установени.....“/стр.9 и 10 от протокол от с.з. от 09.11.2022 г./ Актосъставителя и свидетеля С. посочват в показанията си в съдебно заседание, че Джи Пи Ес координатите са им били предоставени от полицейските служители от техните докладни записки, но нямат информация как са установени тези координати.

Така установената фактическа обстановка се доказва от приложените към делото писмени доказателства, които съдът кредитира изцяло тъй като са документи съставени по съответния ред и форма, неоспорени от страните, както и от свидетелските показания, които съдът кредитира, но не изцяло. В по-голямата им част, показанията на актосъставителя и свидетелите са напълно обективни и непротиворечиви. Единствено са налице противоречия относно обстоятелството по какъв начин е установено мястото на извършване на вмененото нарушение и по-точно посочените в АУАН и НП Джи Пи Ес координати, тъй като в тази част показанията на свидетелите са твърде противоречиви и в несъответствие със събраните по делото писмени доказателства и най-вече докладните записки в които се твърди, че са записани Джи Пи Ес координати, а такива липсват в тях. Единствено координати са посочени в докладната записка на свидетеля Г., която обаче е с

дата 30.11.2021 г., която дата е много по-късна от датата на съставяне на АУАН. За това в тази част съдът не кредитира приложените по делото гласни доказателства.

С оглед на изложеното и като прецени събраните доказателства съдът достигна до следните правни изводи:

Производството е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН. Жалбата е допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок от лице имащо правен интерес и са спазени всички изисквания за нейното редовно разглеждане.

Същата е и основателна и доказана и следва да се уважи.

Относно първото нарушение визирано в обжалваното НП за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя по чл.84 ал.1 от ЗЛОД и му е наложено наказание глоба в размер на 50 лева, съдът намира следното:

От събраните по делото писмени и гласни доказателства и след тяхната съвкупна преценка се установява по безспорен начин, че жалбоподателя е осъществил ловуване по смисъла на чл.43 ал.1 т.3 от ЗЛОД, тъй като е осъществил движение извън населено място с извадено от калъф и сглобено ловно оръжие. Това обстоятелство е доказано по безспорен и категоричен начин. Тук следва да се отбележи, че възражението на жалбоподателя и пълномощника му в с.з. по същество, че движението не е извършено извън населено място, а в него – вилна зона е изцяло неоснователно и недоказано и се опровергава от разпита на полицейските служители, които установяват, че са спрели автомобила за проверка на Общински път извън указателната табела на града. Също така неоснователно е и направеното възражение, че не се касае за сглобено ловно оръжие, тъй като в последствие при огледа на автомобила е намерен пълнителя с 3 броя боеприпаси, който не е бил поставен на оръжието и поради това не може същото да се счита за сглобено. Това възражение не почива на законовите разпоредби касаещи основните компоненти на огнестрелното оръжие и твърденията на пълномощника не са законово обосновани. Съгласно т.22 от ДР на ЗОБВВПИ основни компоненти на огнестрелното оръжие са цевта, затворната рама, цевната кутия, супресор, барабан, болтов затвор или затворен блок, които като отделни предмети са включени в категорията на огнестрелните оръжия. Следователно пълнителя с

находящите се в него боеприпаси не съставлява основен компонент на оръжието и дори и да не е поставен на самото оръжие не може да се счита, че то не е сглобено след като всички негови компоненти по смисъла на закона са били налице и съответно съединени. Това, че не е поставен пълнителя сочи на извода, че оръжието не е заредено, а не, че не е сглобено. Но разпоредбата на чл.43 ал.1 т.3 от ЗЛОД посочва „независимо дали е заредено или не“ и по делото е безспорно установено, че оръжието не е било заредено, по който факт не се спори.

В случая единствено обстоятелството, че жалбоподателя е ловувал е безспорно и категорично установено по делото. Всички други обстоятелства касаещи първото посочено в НП нарушение не са установени и доказани по безспорен и категоричен начин. Напротив, от събраните по делото писмени и гласни доказателства са налице данни за извършено нарушение, което обаче е с друго описание и с друга правна квалификация, а не с тези посочени от АНО.

Съгласно чл.52 ал.4 от ЗАНН преди да се произнесе по преписката АНО проверява акта с оглед неговата законосъобразност и обоснованост, преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо извършва и разследване на спорните обстоятелства. В случая тези задължения не са изпълнени от АНО, който не е направил необходимото за пълно и всестранно изясняване на случая, не е направил преценка на възраженията на жалбоподателя направени след получаване на препис от акта приложени по делото, въобще не е взел отношение към това възражение от 24.11.2021 г., както и не е коментирал приложените към него писмени доказателства, нито пък е направил необходимото за да извърши разследване на спорните обстоятелства, които в случая са били налице, а именно как е установено мястото на извършване на нарушение от полицейските служители/в тази насока доказателствата са твърде противоречиви/; с оглед времето на извършване на проверката дали не е извършено ловуване в забранено за лов време; след като е установено и към възражението си по акта нарушителя е приложил разрешително за групов лов, дали ловуването е извършено в определените в това разрешително места или извън тях и след като ведно с оръжието е открит специален уред, марка Пулсар, дали този уред може да се счита за забранено средство с оглед разпоредбата на чл.65 т.9 от ЗЛОД. Също така, установено е, че нарушителя се е придвижвал с МПС, а никъде по

преписката не е посочено, че е нарушена и забраната на чл.65 т.10 от ЗЛОД. С оглед на посочените обстоятелства, след като последните не са установени по безспорен и категоричен начин от АНО, съответно липсва и точно посочване на мястото на извършване на нарушението, липсва пълно и конкретно описание на самото нарушение и обстоятелствата при които е извършено, както и неправилно е определена правната квалификация и съответно законовите разпоредби които са нарушени. С оглед на това, АНО е нарушил и разпоредбите на чл.42 ал.1 т.3,4 и 5 и чл.57 ал.1 т.5 и 6 от ЗАНН. В АУАН и НП не са посочени точно и не се съдържат реквизитите визирани в тези законови текстове. Липсват безспорни и категорични доказателства за това как е установено мястото на извършване на нарушението, което е съществен елемент от обективния състав на административните нарушения. Написано е най-общо „по пътя от гр.Т. за Вишеград“ и са посочени Джи Пи Ес координати, но по делото не се събраха доказателства как са установени тези Джи Пи Ес координати и съответно посочени в АУАН и НП. В тази насока, както се посочи по-горе, показанията на разпитаните по делото актосъставител и свидетели са твърде противоречиви и дори в хода на съдебното следствие не се установи точно мястото на извършване на визираното нарушение. Също така, самото нарушение не е описано пълно и ясно. Написано е „ловува с извадено от калъфа и сглобено оръжие без писмено разрешително“. Съгласно чл.84 ал.1 от ЗЛОД са налице алтернативно три изпълнителни деяния, като елементи на процесното нарушение за които може да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност. Първото е който ловува без да притежава редовно заверен билет за лов, втората алтернатива е който ловува с билет за лов но без писмено разрешително и третата алтернатива е който ловува с билет за лов с писмено разрешително но извън определените в разрешителното места. От събраните по административнонаказателната преписка доказателства и в хода на съдебното следствие се установи, че жалбоподателя е имал заверен билет за лов, вписан е и в приложеното към възразението му от 24.11.2021 г./подадено преди издаване на обжалваното НП/ разрешително за групов лов, точно на тази дата 20.11.2021 г., но де-факто се установява, че ловуването му е осъществено извън определените в това разрешително места, тъй като от свидетелските показания се установява, че той е спрял за проверка в района на гр.Т., а този район не попада в района на посочения в разрешителното

ловностопански район Планиново, ловище Зайковец и това се установява и от показанията на актосъставителя и свидетеля С.. Следователно, налице са доказателства, че ловуването е извършено извън определените в разрешителното места. Такива обстоятелства въобще не са посочени, нито в АУАН, нито в НП.

Освен това, безспорно е установено и в преписката и в хода на съдебното следствие, че нарушението по ал.1 на чл.84 от ЗЛОД е извършено в забранено за лов време. Съгласно чл.66 ал.3 и 4 от ППЗЛОД и груповото и индивидуалното ловуване се извършва **само през деня**, един час преди изгрева на слънцето и един час след залеза. А, от часовете посочени в приложените писмени доказателства/докладни, час на съставяне на констативния протокол и т.н./ и от свидетелските показания, безспорно се установява, че полицейските служители са извършили проверката и са спрели автомобила извън законоустановеното за ловуване време, в тъмната част на денонощието, в един твърде късен час, преди полунощ. Също така в автомобила при проверката е открит уред, приспособление на който е посочена марка „Pulsar“ и който в различните документи е посочен с различно наименование/в Констативния протокол – „приспособление за нощно виждане“, в АУАН – „приспособление за нощна стрелба, „нощен прибор“, в НП – „приспособление за нощна стрелба“ и в протокола за приемане на ОБВВВПИ – „един брой нощен прибор“/. А към възражението на жалбоподателя по съставения акт ,подадено преди издаването на НП е представена фактура от самия жалбоподател в която подробно е описана марката и конкретния модел на този уред и въпреки това АНО по никакъв начин не си е направил труда да изследва обстоятелството какво представлява де-факто този уред и дали е средство забранено за използване съгласно чл.65 т.9 от ЗЛОД, а именно дали съставлява приспособление за нощна стрелба съдържащо електронен преобразувател или увеличител на образа и от там дали това е забранено средство по смисъла на чл.84 ал.2 от ЗЛОД, а и това обстоятелство има съществено отношение и към второто визирано в НП нарушение, това по чл.83м от ЗЛОД.

Що се касае за това, че на ловното оръжие е бил монтиран супресор, последния не може да се приеме за забранено приспособление и средство за ловуване/съгласно т.39 от ДР на ЗОБВВВПИ това е устройство предназначено за намаляване на звука от изстрел на дългоцевно нарезно оръжие/, което

обаче може да бъде монтирано и използвано при ловуване, съгласно разпоредбата на чл.56 ал.9 от ЗЛОД. В случая монтирането му на ловното оръжие на жалбоподателя, по-скоро навява на извода, че се е целяло заглушаване на евентуален изстрел и от там може да се направи извод за намерението за лов, несъобразен с разпоредбите на ЗЛОД, което обстоятелство е елемент от субективния състав, но в случая не е толкова относимо и значимо за крайния извод по отношение на вмененото нарушение.

Следователно, като не е изяснил изцяло обстоятелствата от значение за случая, съдът намира, че АНО не е подвел правилно и законосъобразно извършеното от жалбоподателя деяние и не е посочил точната правна квалификация, което съставлява съществено нарушение както на материалния, така и на процесуалния закон и е основание за отмяна на атакуваното НП.

Съдът намира, че в случая са налице достатъчно доказателства от които може да се направи извода/и АНО е могъл да го направи ако е изследвал в пълнота обстоятелствата/, че е извършено ловуване извън определените в разрешителното места и нарушението е извършено в забранено за лов време със забранени средства. Поради което е следвало да квалифицира деянието по чл.84 ал.2 от ЗЛОД, а не по ал.1 както е направено. В случая обаче, съдът няма правомощията и компетентността да изменя акта по чл.58д от ЗАНН с оглед разпоредбата на чл.63 ал.7 от ЗАНН, тъй като не е приложим закон за същото еднакво или по-леко наказуемо нарушение, а за по-тежко такова с оглед квалифицирания състав на ал.2 на чл.84 от ЗЛОД и единствената възможност е да отмени акта като незаконосъобразен и необоснован, с оглед несъответствието му с материалния закон.

Относно второто нарушение визирано в обжалваното НП за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя по чл.83м от ЗЛОД и му е наложено наказание глоба в размер на 200 лева, съдът намира следното:

Този текст предвижда наказание глоба за този субект, който не изпълни задължение по чл.65 от ЗЛОД и в НП е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл.65 ал.9 от ЗЛОД, макар, че такава алинея няма в текста, а е налице т.9, съдът счита, че това не съставлява процесуално нарушение, а е очевидна печатна грешка, която не може да се отрази и от нея не може да се изведе

извод за незаконосъобразност на обжалваното НП. В случая обаче АНО, както и по-горе се посочи не е изпълнил задължението си по чл.52 ал.4 от ЗАНН и не е изяснил всички обстоятелства свързани с т.нар. уред с марка „Pulsar“ и поради това по делото не може да се приеме за установено и доказано, че това е приспособление за нощна стрелба съдържащо електронен преобразувател или увеличител на образа. По делото е налице безспорно доказателство за точната марка и модел на този уред и това е приложената от самия жалбоподател фактура за закупуването му, но АНО не е направил необходимото да изследва какви са функциите му, за какво той се използва и дали представлява забранено от закона средство по смисъла на посочената т.9. От самите идентификационни признаци, модел и марка, може да се установи, че се касае за термален прицел с вграден лазерен далекомер и различни други функции, за които може да се намери информация най-малко в социалните мрежи. Но АНО не е направил необходимото за да изследва този уред и точно да го посочи като вид в АУАН и НП, навсякъде в писмените доказателства този уред е посочен с различни наименования. В случая се касае за познания със специфичен характер в областта на оптиката каквито съдът няма, а и страните не са направили доказателствени искания в тази насока за да се установи посредством заключение на вещо лице какво всъщност представлява този уред който е намерен у жалбоподателя. За това и от обективна страна това нарушение не е установено и доказано, а това е в доказателствената тежест на АНО.

Освен това, по преписката и в хода на съдебното следствие безспорно се установява, че движението извън населеното място с извадено от калъф и сглобено ловно оръжие е извършено с МПС, което е друго забранено средство за ловуване съгласно чл.65 т.10 от ЗЛОД. А, това обстоятелство и този законов текст не са посочени нито в АУАН, нито в НП и същевременно е извършено отнемане в полза на държавата на МПС-то съгласно разпоредбата на чл.95 ал.2 от ЗЛОД.

Следователно и касателно второто нарушение, обжалваното НП е издадено в несъответствие с материалния закон.

Освен несъответствие с материалния закон са налице и нарушения на процесуалноправните норми при издаването на АУАН и НП, които също водят до незаконосъобразност на атакуваното НП.

Както се посочи по-горе липсва пълно и точно описание на нарушението, мястото на извършване и точно определяне на законовите разпоредби които са нарушени, поради което не спазени изискванията на чл.42 ал.1 т.3,4 и 5 и чл.57 ал.1 т.5 и 6 от ЗАНН и по-горе в изложението си съдът е обсъдил тези текстове като не е необходимо да ги преповтаря.

Също така, установи се, че самото нарушение е открито от група от полицейски служители, разпитани в хода на съдебното следствие, които де-факто са го установили, но при съставянето на АУАН те не са вписани като свидетели при установяване на нарушението с което е нарушена разпоредбата на чл.40 ал.1 от ЗАНН. Като свидетел е посочено единствено лицето З. М. С., без в акта да е посочено качеството на този свидетел, дали е такъв при извършване или установяване на нарушението или при съставяне на акта. Това се установява едва в хода на съдебното следствие, при разпита на този свидетел. Установи се, че този свидетел не е присъствал на мястото на проверката и акта е съставен единствено и само на основание установеното от полицейските служители. Не се доказва и наличие на алтернативата на чл.40 ал.3 от ЗАНН, а именно невъзможност да се състави акта в присъствие на свидетелите при установяване на нарушението за да се приеме, че той може да се състави в присъствието на други двама свидетели. Също така няма данни акта да е съставен на основание чл.40 ал.4 от ЗАНН въз основа на официални документи, тъй като такива не са посочени в него. Следователно при съставяне на акта не са спазени разпоредбите на чл.40 от ЗАНН.

Също така, относно наложеното наказание лишаване от право на лов. Правното основание за налагането му е залегнало в разпоредбата на чл.94 от ЗЛОД, като в този член са предвидени две алинеи в зависимост от законовия текст който е нарушен. Този законов текст не е посочен в обжалваното НП, напротив посочен е друг законов текст чл.91 ал.1 от ЗЛОД, който е неотносим към настоящия казус и който няма алинеи, което също може да се приеме за съществено процесуално нарушение, тъй като АНО не е подвел под правилната правна норма и не е обосновал правилно налагането на този вид наказание.

Относно отнемането в полза на държавата на оръжието и МПС-то, съдът счита, че с оглед на изложеното по-горе, а именно незаконосъобразност на НП в частта относно извършеното нарушение и тази мярка се явява

незаконосъобразна и необоснована. Още повече, че по преписката липсват въобще доказателства от които да се направи извода, че АНО е съобразил това отнмане с разпоредбата на чл.20 ал.4 от ЗАНН и е изследвал възможността дали тези движими вещи могат да се отнемат и по специално МПС-то, след като в този случай съгласно чл.95 ал.3 от ЗЛОД се предвижда да се присъжда тяхната равностойност. Въобще АНО не е изследвал на кого е принадлежало МПС-то към момента на издаване на НП. В хода на съдебното следствие, с оглед разпоредбата на чл.55 ал.2 от ЗАНН и необходимостта да бъде призован и собственика на вещите които са отнети в полза на държавата се установява от служебната справка на КАТ, че процесното МПС на 09.12.2021 г., т.е. преди издаването на атакуваното НП е било отчуждено и не е било в патримониума на водача и собственика Н. В., както е записано в докладните записки. В хода на съдебното следствие е разпитан свидетеля Д. К. – новия собственик на автомобила, който посочва, че този автомобил е отчужден в края на месец ноември 2021 г., т.е. преди издаването на НП и в този случай би следвало да се присъди неговата равностойност, но дори и тя като стойност не е установена от АНО. Следователно и в тази част АНО не е изследвал щателно и пълно обстоятелствата за да предприеме и осъществи законосъобразно отнемане в полза на държавата на вещите средства на нарушението.

С оглед на гореизложеното, следва атакуваното НП да се отмени изцяло като незаконосъобразно и необосновано, тъй като при издаването му е налице несъответствие с материалния закон и нарушение на процесуалните правила.

При този изход на делото следва да се присъдят направените от жалбоподателя разноски на основание чл.63д от ЗАНН, след като се претендират, както тези от разглеждане на делото в първоинстанционния съд, така и тези от касационната инстанция, които са в размер на 600 лева, видно от приложения договор за правна защита и съдействие към делото на АС – Ямбол. В първоинстанционното производство липсват документи от които да е видно, че адвокатско възнаграждение е заплатено, съществува единствено и само пълномощно без договорено и изплатено възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 63 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като **незаконосъобразно и необосновано** Наказателно постановление № 1677 от 10.12.2021 г. на Директора на РДГ - Кърджали, издадено против **К. С. А. с ЕГН ******* от гр.П., ул.“П.Б.“ № *****, с което са му наложени следните административни наказания: На основание чл.84 ал.1 от ЗЛОД „глоба“ в размер на 50 лв. /петдесет лева/; На основание чл.83м от ЗЛОД „глоба“ в размер на 200 лв./двеста лева/; лишаване от право на ловуване за срок от три години на основание чл.91 ал.1 от ЗЛОД и отнемане в полза на държавата на оръжие марка „Bergara“, калибър 308 Win с № ES *****, супресор марка „Hausken“ калибър 30 с № *****, приспособление за нощна стрелба марка „Pulsar“ с № 9024518 и автомобил с рег.№ ***** на основание чл.95 ал.1 и 2 от ЗЛОД.

ОСЪЖДА РДГ-Кърджали да заплати на К. С. А. направените разноски в размер на 600,00 лв./шестстотин лева/ - адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – гр.ЯМБОЛ в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Тополовград: _____